

РЕШЕНИЕ

№ 11570

гр. София, 24.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 24.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ваня Стоянова

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **113** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 10а, ал.4 вр. ал.1 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Н. А., [дата на раждане], гражданин на Република П., чрез адвокат М. П. против Отказ от 03.12.2025г. за издаване на виза, издаден от ЗКС на РБ в П., вид „D“ по заявление за издаване на виза, подадено на 30.09.2025г., № 25000514. Намира издадения отказ за незаконосъобразен, неправилен, необоснован и постановен при грубо нарушение на материалния закон и при съществено нарушение на процесуалните правила, поради което иска неговата отмяна.

С жалбата са наведени доводи, че отказът за издаване на виза е издаден при нарушение на изискването за форма, поради липса на мотиви, изложени в него. Счита, че цитирането на правното основание-чл.10, т.17 и т.24 от ЗЧРБ, без посочване на фактическите основания и при липса на представени надлежни доказателства, води до бланкетно и декларативно мотивиране, водещо до липса на мотиви. Наведени са и доводи за засегнати основни права на жалбоподателя по отношение на правото му на труд и препитание, защитено в редица международни договори и спогодби, по които Република Б. е страна, както и конкретно засегнати основни права и свободи по чл.6 и чл.13 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ). Отделно от това, изложени са подробни доводи и съждения по отношение на обстоятелството, че жалбоподателят е поискал издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република Б., вид "D" във връзка с получено разрешение за работа, на основание чл. 24и, ал. 5 от ЗЧРБ. В случая, за лицето има предоставен достъп до пазара на труда на основание чл. 24и от ЗЧРБ за срок от 3 години, и в тази връзка е изпратено и писмо от

Дирекция "Миграция" до работодателя с указания за подаване от чужденец на заявление за издаване на виза "D". Административният орган обаче е издал отказ за издаване на виза, без да аргументира извода си за наличие на обстоятелства. От изложеното е направен извод, че обжалваният отказ е немотивиран и издаден при неизяснена фактическа обстановка. Иска се от съда да отмени обжалвания акт и да върне преписката на административния орган с указания за ново произнасяне по заявлението за издаване на виза. Претендира присъждане на разноски по делото, вкл. за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание оспорващият не се явява. Чрез процесуалния си представител адвокат П., поддържа жалбата по изложените в нея подробни съображения. Представя подробни писмени бележки.

Ответната страна – ЗКС на РБ в И., П., чрез Министерство на външните работи, редовно и своевременно призован, в съдебно заседание не се представлява.

Административен съд София – град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Обжалваният отказ за издаване на виза вид „D“ е по заявление за издаване на виза, подадено на 30.09.2025г., № 25000514 на Н. А., [дата на раждане] , гражданин на Република П..

От представената административна преписка се установява, че жалбоподателят е подал заявление за продължително пребиваване на основание чл. 24и от Закона за чужденците в Република Б. /ЗЧРБ/. Приложено е Писмо рег.№ 536400-75457/22.08.2025г. на Дирекция „Миграция“, до „Георесурс“ ЕООД, с което уведомява, че Н. А. предоставен достъп до пазара на труда на осн. чл.24и от ЗЧРБ за срок от три години, поради което в срок от 20 дни е длъжен да предприеме действия по подаване на заявление за издаване на виза „D“.

Съгласно разпоредбата на чл. 19, ал.3 от Инstrukция № КОВ-04-02-351/15.08.2013 г. за условията и реда за съгласуване на заявления за издаване на визи „в случаите по чл.30, ал. 4 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, когато заявлението за виза е подадено на основание чл. 24и, 24к, 33к и 33п от Закона за чужденците в Република Б., решението за издаване на виза се взема в срок от 20 календарни дни след съгласуване с ДАНС.

Видно от становище с вх. № 1-15 от 30.01.2026г. на ДАНС, обособено в квалифициран том агенцията изразява отрицателно становище, според отразеното в Национална визова информационна система. Сочи, че апликантът попада в хипотезата на чл. 10 , ал. 1, т.24 от ЗЧРБ, тъй като са изведени съмнения за автентичността и истинността на представените документи. Като мотиви за отрицателното становище е посочено още, че е обявена минимална работна заплата за длъжността „общ работник“, както и че в обосновката на „Георесурс“ ЕООД, липсват обстоятелства налагащи наемане на чужди граждани. От друга страна е посочено, че четири лица, след които и оспорващия имат сключени трудови договори с „„Георесурс“ ЕООД. При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата до съда е подадена от надлежна страна - адресат на оспорения индивидуален административен акт и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, след получаване отказа за издаване на виза на 03.12.2025г. Съгласно разпоредбата на чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ, отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4 не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека. В случая, жалбоподателят претендира засягане на правото му на труд и препитание, както и нарушение на чл.6 и чл.13 от ЕКПЧ. Следователно, жалбата попада в предвиденото в

закона изключение, допустима е и следва да бъде разгледана по същество.

При разглеждане по съществува на спора, съдът намира следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, видно от приложените към преписката Заповед № 95-00-26 от 16.01.2025г. на министъра на външните работи и Заповед № 10/03.12.2024г. на Генерален консул в Генерално консулство на Република Б. в И., ИР П..

Актът е съставен на формуляр по образец, съгласно Приложение № 6 към чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и за определяне на визовия режим (НУРИВОВР). Като правни основания за отказа във формуляра са отбелязани тези по чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 от ЗЧРБ – кандидатът не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване (т. 17) и налице са основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание (т. 24). Текстът на законовите разпоредби е изписан във формуляра за отказ. В допълнителни бележки към него е отбелязано: "установени са основателни съмнения относно автентичността на представените документи-трудови договори, длъжностна характеристика, както и на обосновката за назначаване на съответната длъжност“.

Независимо от лаконичността на така изложените фактически и правни основания на отказа, съдът намира, че не е налице отменително основание по чл. 146, т. 2, вр. чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Съдържанието на акта позволява да се извлече волята на административния орган по начин, който не накърнява правото на защита на засегнатото лице и позволява осъществяване на съдебен контрол за законосъобразност.

Съгласно чл. 24и, ал. 9 от ЗЧРБ Дирекция "Миграция" извършва проверка на постъпилите документи, като при липса на документ, както и при необходимост от представяне на допълнителни документи по ал. 5 - 7, уведомява по електронен път заявителя за тези обстоятелства и определя 7-дневен срок за отстраняване на нередовностите. Когато в срока по ал. 9 документите не бъдат представени, директорът на дирекция "Миграция" или оправомощено от него длъжностно лице прекратява производството по издаване на разрешение по ал. 1 (чл. 24и, ал. 10).

В конкретния случай, с писмо рег. № 75457 от 22.08.2025г. на директор на дирекция "Миграция" до директора на дирекция "К. отношения е уведомен, че за четири лица, вкл. жалбоподателя, е предоставен достъп до пазара на труда на основание чл. 24и от ЗЧРБ., като чужденецът е длъжен в 14 дневен срок да се яви в дирекция „Миграция“ и да приложи копие на паспорта , съдържащо страница с положената виза и задължителна медицинска застраховка за територията на РБ. С аргумент от противното и при липса на данни за изискване на допълнителни документи съгласно чл. 24и, ал. 9 и ал. 10 от ЗЧРБ, следва да се приеме, че към заявлението са приложени всички изискуеми документи.

Съгласно чл. 30, ал. 4 от НУРИВОВР, в случаите по чл. 24и, 24к, 33к и 33п от ЗЧРБ решението за издаване на виза се взема в срок от 20 календарни дни след съгласуване с Държавна агенция "Национална сигурност". Установява се от квалифициран том с гриф поверително, че при проведената съгласувателна процедура е изразено отрицателно становище в Националната визова информационна система .

Независимо от това, съдът намира, че доводите на ДАНС за подозрително ниското възнаграждение на труд предвидено за оспорващия, освен хипотетични, са и в нарушение на свободата на договоряне по Кодекса на труда, на свободното движение на работници и трудовата миграция по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ). Отношенията по предоставяне на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения (чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда). Императивно изискване, съгласно чл. 62, ал. 1 от КТ е трудовият договор да се сключи в писмена форма и да има съдържанието по чл. 66, ал. 1 от КТ, което в случая е спазено. В сферата на трудовото право важи общият принцип по чл. 9 от ЗЗД за свобода на договоряне, при спазване на нормативните изисквания по КТ и подзаконовите актове по прилагането му. Последните не съдържат императивно изискване за двуезично изготвяне на документи. Дори хипотетично да се приеме, че такова е необходимо с цел "разбиране" съдържанието на документа, то това зависи от свободната воля на договорящите, а не е предмет на административно регулиране. Още повече, че в сферата на трудовата миграция и трудовата мобилност с компетентност да предоставя достъп до пазара на труда разполага Агенция по заетостта, която следи за спазване на специалните изисквания по чл. 7, ал. 1 и чл. 8, ал. 1 от ЗТМТМ, едно от които е и сключен трудов договор с местен работодател (чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗТМТМ). Очевидно в настоящия случай Агенция по заетостта е предоставила становище за наличие на основание да предостави достъп до пазара на труда на жалбоподателя по смисъла на чл. 24и, ал. 12 от ЗЧРБ, след проверка и спазване на изискванията на ЗТМТМ.

На следващо място, съгласно чл. 14, ал. 1 от АПК, административните производства се водят на български език. За лицата, които не владеят български език, разпоредбата на чл. 14, ал. 2 от АПК предоставя възможност (чрез използвания глагол "могат") за извършване на превод - без същият да е в писмена форма, нито изискването за превод да е императивно.

Освен това, съдът посочва и следното. Съгласувателната процедура се извършва по ред и в срокове, определени в Инструкция на министъра на външните работи, министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" и това е ИНСТРУКЦИЯ № КОВ-04-02-351 от 15.08.2013 г. за условията и реда за съгласуване на заявленията за издаване на визи. В чл. 1 от Инструкцията е очертан нейният предметен обхват - с нея се уреждат условията и редът за съгласуване на заявления за издаване на визи и конкретно в т. 4 от посочената норма - "съгласуване на приети заявления за издаване на визи за дългосрочно пребиваване (вид "Д") по чл. 15, ал. 1 от Закона за чужденците в Република Б."

В чл. 2 от Инструкцията е посочено, че дейностите по чл. 1 имат за цел регулиране на миграционните процеси, противодействие на незаконната миграция в Република Б. и защита на националната сигурност и интересите на страната. В Глава втора са уредени компетентните органи, осъществяващи съгласувателната процедура. Министерството на външните работи чрез дирекция "К. отношения" (ДКО) съгласува заявленията за издаване на визи по чл. 1, т. 1, 2 и 4 с Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС), а по т. 4 - и с Дирекция "Миграция" на Министерството на вътрешните работи (ДМ - МВР.) Дирекция "Миграция" - МВР, съгласува с ДАНС изпратените заявления за издаване на визи по чл. 1, т. 4 и предоставя на ДКО в МВНР съвместно становище. Съгласно чл. 16 от Инструкцията, регистрираните в консулските служби на Република Б. заявления за издаване на визи по чл. 1, т. 4 се изпращат чрез Национална визова информационна система в ДКО. Дирекция "К. отношения" в срок до три работни дни след получаване на заявленията за издаване на визи ги изпраща на ДМ - МВР, за съгласуване. Дирекция "Миграция" - МВР, в срок три работни дни изпраща до звената "Миграция" при ОДМВР/СДВР постъпилите заявления за издаване на визи по чл. 1, т. 4 или от своя страна извършва необходимите проверки с оглед миграционния контрол, като писмено уведомява ДАНС

с цел изготвяне на съвместно становище. Звената "Миграция" при ОДМВР/СДВР от своя страна предоставят постъпилите заявления за издаване на визи по чл. 1, т. 4 на териториалните дирекции на ДАНС в срок до два работни дни. Дирекция "Миграция" - МВР, в срок до тридесет работни дни след постъпването на заявленията за издаване на визи по чл. 1, т. 4 и след съгласуване с ДАНС предоставя съвместното становище на ДКО, а в случаите по чл. 30, ал. 4 от Наредбата, ДМ - МВР, предоставя съвместното становище на ДКО не по-късно от един работен ден преди изтичане на срока за вземане на решение по заявлението за издаване на виза за дългосрочно пребиваване. Съгласно чл. 20 от Инструкцията, консулските длъжностни лица издават или отказват издаване на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от ДКО въз основа на съвместното становище на ДМ - МВР, и ДАНС.

Грамотическото тълкуване на разпоредбите относно съгласувателната процедура между МВнР, дирекция "Миграция" - МВР и ДАНС, указват на предоставяне на съвместно становище от страна на дирекция "Миграция" и ДАНС. Същевременно обаче разпоредбата на чл. 19, ал. 3 от Инструкцията гласи, че "в случаите по чл. 30, ал. 4 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, когато заявлението за виза е подадено на основание чл. 24и, 24к, 33к и 33п от Закона за чужденците в Република Б., решението за издаване на виза се взема в срок от 20 календарни дни след съгласуване само с ДАНС."

От изложеното следва, че в хода на процедурата по издаване на виза в хипотезата на Разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" по чл. 24и от Наредбата се изискват две различни становища от ДАНС с различно съдържание. Първото следва да се представи заедно с издаденото разрешение за достъп до пазара на труда от Агенция по заетостта и е предпоставка за започване на процедурата по подаване на заявление за издаване на виза вид "D" (за дългосрочно пребиваване).

Следователно, специалната съгласувателна процедура е изпълнена и административният орган незаконосъобразно е издал процесния отказ за издаване на виза, аргументирайки се, че са установени основателни съмнения относно автентичността на представените документи - трудови договори, длъжностна характеристика, както и на обосновката за назначаване на съответната длъжност. Този извод е недоказан. Видно от приложените към преписката документи от „Георесурс“ ЕООД е представена подробна обосновка от управителя на фирмата, видно от която са посочени причините за попълване на персонала с граждани от П., като е приложена и на български длъжностната характеристика за заемане на длъжността „Общ работник“. Видно от представеното и в превод на български език заявление за издаване на виза вид „D“ е посочен като работодател „Георесурс“ ЕООД, както и целта на пребиваването-работа.

По делото в класифициран том се съдържа отрицателно становище ДАНС, за издаване на виза вид „D“ на оспорващия на основание чл. 10, ал. 1, т. 24 от ЗЧРБ

В заключение, остана необоснован извода на адм. орган, че са установени основателни съмнения относно автентичността на представените документи. Отказа е немотивиран, тъй като се позовава на чл. 10, ал.1, т. 24 от ЗЧРБ, което се сочи и като основание за становището на ДАНС. А от друга страна като основание е вписан и т. 17 от ал.1 на чл. 10 от ЗЧРБ, а именно“ не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит“, но в обжалвания отказ няма нито ред мотивиране защо адм.орган е преценил, че е налице и второто основание за издаването на процесния отказ.

По изложените съображения съдът намира оспорения отказ за материалноправно незаконосъобразен, поради което и следва да бъде отменен.

На основание чл. 173, ал. 2 АПК преписката следва да се върне на административния орган за ново разглеждане на подаденото искане за издаване на виза за дългосрочно

пребиваване. При новото разглеждане административният орган следва да съобрази мотивите, изложени в настоящото решение.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК жалбоподателят има право на присъждане на сторените в производството разноски, като същите следва да се присъдят в претендирания размер от 1200лв, съответстващ на 613,55евро, с оглед представения договор за правна помощ.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 4-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. А., [дата на раждане], гражданин на Република П., чрез адвокат М. П. Отказ за издаване на виза вид „D“ от 03.12.2025г., издаден от ЗКС на РБ в П., вид „D“ по заявление № 25000514, подадено на 30.09.2025г.

ВРЪЩА делото като преписка на ЗКС към Посолството на РБ в И., П. за ново разглеждане на подаденото от Н. А., [дата на раждане], гражданин на Република П., по заявление № 25000514, подадено на 30.09.2025г., за дългосрочно пребиваване (виза вид "D"), при съблюдаване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи да заплати на Н. А., [дата на раждане], гражданин на Република П., сумата от 613,55евро разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б..

СЪДИЯ